

Kiisa

TIIRISMAAN LATU ry:n jäsenlehti nro: 1 helmikuu 2018

Johtokunta 2018

Puh.johtaja:	Hannu Backman	email:hannu.backman(ät)phnet.fi	044 - 3320 232
Varapuh. joht.	Tiina Riikonen	email:tiina.riikonen(ät)iki.fi	050 - 560 1770
Sihteeri:	Päivi Virtanen	email:paivivirtanen12(ät)gmail.com	050 - 387 9664
	Tom Karppinen	email:tom.karppinen(at)gmail.com	0400 - 616 566
	Siskoliisa Keskiväli	email:titi.keskivali(at)elisanet.fi	050 - 338 4391
	Hannu Tuunanen	email:hannu.tuunanen(at)phnet.fi	044 - 270 0462
	Terhi Koivisto	email: terhi.k.koivisto(at)gmail.com	0400 - 939 690
	Mikko Hirn	email:mikko.hirn(at)gmail.com	0400 - 151 776
	Timo Riikonen	email:timo.riikonen1(at)gmail.com	0400 - 498 618
	Anni Viljanen	email:anni.viljanen(at)outlook.com	040 - 554 1561
varajäsenet:	Helena Kämäräinen	email:helena.kamarainen(at)pp3.inet.fi	0400 - 325 290
	Tuukka Viljanen	email:tuukka.viljanen(at)outlook.com	044 - 973 3669
rah.hoitaja:	Helena Kämäräinen	email:helena.kamarainen(at)pp3.inet.fi	0400 - 325 290
tarv.hank:	Tiina Riikonen	email:tiina.riikonen(at)iki.fi	050 - 560 1770
Kiisa:	Reino Koho	email:reino.koho(at)pp.phnet.fi	
jäsenasiat:	Erämiehentie 8	15870 Hollola	0400 - 155 238

Tiirismaan Latu ry:n tili nro: FI85 4212 1120 0169 63

Jäsenasiaa

Jäsenetuja:

- Suomen Ladun jäsenenä saat jäsentuotteita ja kirjallisuutta jäsenhintaan.
- Alennuksia Suomen Ladun toimintakeskuksista ja matkapalveluista.
- Kansainvälisen retkeilymajakortin ja leirintäkortin jäsenhintaan.

Katso lisätietoja Latu ja Polku lehdestä

Tiirismaan Ladussa oli vuoden 2017 lopussa 1350 jäsentä.

Jäsenyyteen liittyvissä asioissa ota yhteyttä Reino Kohoon puh. 0400 - 155 238

Voit myös lähettää sähköpostin Suomen Latuun osoitteella jasenpalvelu@suomenlatu.fi

Suomen Latu hoitaa keskitetysti jäsenrekisteriämme, puh. *09 8567 7450*

tai Tiirismaan Ladun oma sähköposti välittää viesti perille, joskin mutkan kautta siis:

kiisa.tiirismaa@gmail.com

Tiirismaan Ladun omat internetsivut löydät osoitteesta: www.tiirismaanlatu.fi

Suomen Ladun osoite on: www.suomenlatu.fi.

Hei kaikki!

Tulihan se kunnan talvi lopultakin ja päästy taas perinteisiin talviharrastuksiin!

Laturetki ja Änkkäri -tapahtuma onnistuivat jälleen hyvin; KIITOS teille kaikille järjestelyihin osallistuneille. Kyllä tapahtumien järjestely on paljon helpompaa kun on järjestelyihin osallistujia ja kun kunta toimii liikuttamista edistävällä tavalla kuten Hollola. Talven uudet liikuntaryhmät ovat lähteneet myös hyvin liikkeelle. KKI ryhmässä (kunnossa kaiken ikää) on alkutestit tehty ja aloitettu säännöllinen liikkuminen joka näin talviaikaan tarkoittaa hiihtoa ja siihen liittyviä asioita sekä yhteistä jumppaa. Tuon KKI:n lisäksi Hollolan uimahallin tiloissa on aloittanut myös Tiirismaan Ladun pilates (metsämiehen pilates)-ryhmä, siinäkin on ollut mukavasti osanottajia!

Keväälle ja kesälle meidän tulisi viritellä polkujuoksun ja maastopyöräilyn lisäksi muitakin ulkoilutapahtumia. Laittakaa ”mietintämyssy” päähän ja tehkää ehdotuksia meidän kaikkien iloksi sillä teiltä jäseniltähän olisi hyvä saada ideoita!

Kevään kunnostustalkoot kutsuvat jäsenistöä hauskaan puuhasteluun. Talkoiden yhteydessä tapaat myös muita seuran jäseniä ja harrastuspaikatkin tulee samalla kunnostettua.

Mukavaa loppupalvea ja kevään odotusta!

Hannu

Tulevia tapahtumia:

Maaliskuu

ma 5.3. klo 18. Perheliikuntaa Pikku-Tiilijärvellä – seuraa facebookia

Huhtikuu

ma 9.4.18 klo 18 Perheliikuntailta Keskikankaantien päässä
ke 18.4.18 klo 16 alkaen kevättalkoot Rautakankareen majalla
ke 18.4.18 klo 18.30 Kevätkokous Rautakankareen majalla

huhti/toukokuussa Geokätköily tutuksi –kurssi Rautakankareen majalla, seuraa facebookia

Toukokuu

ma 7.5.18 klo 18 Perheliikuntailta Heinsuon kentällä – seuraa facebookia
la 12.5.18 klo 9 alkaen kevättalkoot Myllykiepissä

Lisäksi lapsille ja perheille Pop up –tapahtumia, joista ilmoitetaan Tiirismaan ladun kotisivulla ja facebookissa

Tulevia tapahtumia

Maastopyöräilykurssit aloitetaan 2018 keväällä.

Polkujuoksijat! Juoksukalenteri päivittyy ensivuoden osalta nettisivuille ja facebookiin.

**Myös muista tapahtumistamme
ilmoitteleme Facebookissa ja nettisivuillamme.**

Myllykieppi: varaukset Hannu Backman puh.	044 - 3320 232
Jäsenet	30 €/vrk. (2 henk.)
	10 €/ vrk. (lisähenk. aikuiset)
	5 €/ vrk. (lisähenk. lapset)
Yritykset ja yhteisöt	120 €/vrk

Rautakankare (vain kesäisin)

Anni Viljanen p. 040-554 1561 anni.viljanen@outlook.com

Jäsenryhmät	100€/vrk
Yritykset ja yhteisöt	sopimuksen mukaan

Kiisaan tarkoitettu materiaali pyydetään lähettämään osoitteella:

kiisa.tiirismaa@gmail.com

Jäsenmaksut 2018: Henkilöjäsen **24 €**, perhejäsen **35 €**, rinnakkaisjäsen, nuorisojäsen ja toisen yhdistyksen jäsen **12 €**.

Yhteisöhenkilö-jäsenmaksu on edelleen Suomen Ladun kaikille alayhdistyksille määrittämä **26 €**.

Kevätkokous Rautakankareella

Keskiviikkona 18. huhtikuuta 2018 klo 18.30 Rautakankareen majalla.

Kokouksessa käsitellään yhdistyksen sääntöjen mukaisestivuoden 2017 toimintakertomus ja tilinpäätös.

Kahvitarjoilu, tervetuloa!
Johtokunta

Kevättalkoita majoilla

Myllykieppi: 12.5.18 Aloitellen aamulla klo 9.00

Piha-alueen kunnostusta. Mahdollisesti puun kaatoa ja niiden pilkkomista. Sisätilatkin vaativat siivousta.

Ota yhteys Hannuun osallistumisestasi. Hän osaa neuvoa tarvittavista työkaluista, joita voisit ottaa mukaan.

Rautakankare: ke 18.4.18 alkaen klo 16.00

Majan siivoustalkoon. Sisätilojen siivous. Piha-alueen putsaus talven roskista. sekä mahdolliset puu-urakat.

Jumppa jatkuu kevääseen asti!

Latulaisten jumpan kevätkausi on alkanut. Möysän koulussa os. Hiljankuja 6 tiistaisin klo 16.30 – 17.30 on tarjolla monipuolista ja tehokasta jumppaa.

Tervetuloa kaikki aiemmin käyneet ja myös uusia jumppareita mahtuu mukaan. Nyt vain rohkeasti kuntoa kohottamaan!

Maksu 15 € syksy/15 € kevät.

Maksetaan Tiirismaan Latu ry:n tilille no FI8542121120016963.

Kaikille avoimet MAASTOPYÖRÄILYN KESKIVIKKOLENKIT

jatkuvat myös talvikaudella lumitilanteen mukaan, jos innokkaita osallistujia riittää. Lähtö keskiviikkoisin Hollolan Heinsuolta klo 18, ellei toisin ilmoiteta (varmista aina facebookistamme). Ajellaan Hollolan seudun lähipolkuja. Jos lunta on paljon, suosituksena on läskipyörä. Vähällä lumella ja tamppautuneilla poluilla pärjää myös tavallisella maastopyörällä. Iltalenkeillä tarvitaan aina kunnan valaisin.

Rohkeasti mukaan - yhdessä on hauskeempaa!

Lisätietoja facebookissamme ja mtb-ohjaaja:

tom.karppinen@gmail.com (0400-616566).

Pidempää MAASTOPYÖRÄRETKIÄ eli makkaralenkkejä muihin kohteisiin

järjestetään talvella satunnaisesti kysynnän ja lumitilanteen mukaan. Nämä retket ajetaan viikonloppuisin ja pääosin valoisaan aikaan.

Makkaralenskeistä ilmoitellaan facebookissa ja keskiviikkolenkeillä. Voit myös ehdottaa omaa kohdetta ja ajankohtaa.

Lisätietoja mtb-ohjaaja tiina.riikonen@iki.fi (050-560 1770).

Polkujuoksua talven ja kevään aikana

Polkujuoksuja järjestetään kevään aikana lumi- ja polkutilanteen mukaan n. joka toinen viikko, yleensä maantaisin. Seuraa Tiirismaan Ladun Facebook-sivuja.

Iiriksen kanssa tehdään kevään kalenteria, kunhan saadaan aikaan yhteinen tapaaminen ja ”menotilanteemme” sovitettua juoksuihin.

Lisätietoja: Iris Sipi, email:iiris.sipi(ät)gmail.com, 044 - 984 4743

tai Helena Kämäräinen, email:helena.kamarainen(ät)pp3.inet.fi, 0400 - 325 290

KILPISJÄRVEN HIIHTOVIIKOLLE on vielä tilaa muutamalle henkilölle.

Lisätietoja netissä: <https://tiirismaanlatu.sporttisaitti.com/lomamatkat/kilpisjarvi/>

Ota yhteyttä mahdollimman pian: [terhi.k.koivisto\(at\)gmail.com](mailto:terhi.k.koivisto@gmail.com) tai 0400-939 690

RUSKAVIIKOLLA KORVATUNTURILLE JA PYHÄTUNTURILLE

Syksyn 2018 ruskamatka tehdään perinteiseen aikaan viikolla 37. Lähdemme pe-iltana 7.9. ja palaamme takaisin etelään la 15.9.2018.

Vaeltajilla on valittavana kaksi vaihtoehtoa. Itäkaira ja Korvatunturin seutu tarjoaa yksittäisten avotunturien lisäksi korpia, jokia, autiotupia; metsälappia. Pääset piipahtamaan myös joulupukin kotikonnuilla. Korvatunturille tarvittava lupa haetaan kaikille sinne haluaville etukäteen. Toisena vaihtoehtona on jäädä vaeltamaan Pyhätunturille. Pyhä-Luoston kansallispuiston alueella riittää paljon nähtävää, merkittyjä reittejä, laavuja, päivä- ja varaustupia.

Päiväretkeilijöille on varattu majoitustilaa Pyhän Astelista 2-7 hlö:n mökeistä.

Varaus on voimassa 30.4. asti, joten kannattaa toimia ajoissa.

Majoitus sisältää liinavaatteet, aamiaiset, päivälliset ja saunan päivittäin. Mahdollisuus polkupyörien ja soutuveneiden vuokraukseen. Osa paikoista on jo varattu.

Myös Kemihaaran Lomasta saatavilla rajoitetusti majoitusta, mikäli haluaa päiväretkeillä erämaisissa maisemissa. Nämäkin varaukset hyvissä ajoin.

Molemmissa kohteissa viikon majoitus noin 350 €.

Vaeltajat siirtyvät viikon lopulla perjantaina Pyhätunturille, jossa majoitutaan viimeinen yö ennen kotimatkaa. Nopeimmat ilmoittautujat mahtuvat Pyhän Asteliin, lopuille varataan majoitus toisaalta.

Kuljetuksen hinta noudattelee vanhaa linjaa; lähtijöiden määrästä riippuen max 160 €/ hlö. Bussin reitti: Hollola- Lahti- Jämsä- Jyväskylä- Kuopio- Kajaani- Kuusamo- Kemijärvi- Pyhätunturi- Kemihaara.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset [terhi.k.koivisto\(at\)gmail.com](mailto:terhi.k.koivisto@gmail.com) tai 0400-939 690

kuva: Leena Eerola 2009

Tiirismaan 50. Laturetki hiihrettiin 4. helmikuuta 2018

Hieno laturetkipäivä takana: Tiirismaan Hiihtoon osallistui 305 kirjautunutta hiihtäjää. Samaan aikaan Heinsuolla Änkkäri-tapahtumassa viihtyi yhteensä 904 osallistujaa (546 lasta ja 358 aikuista).

KIITOS KAIKILLE OSALLISTUJILLE JA TAPAHTUMAT MAHDOLLISTANEILLE VAPAAEHTOSILLE!

Laturetken osallistujille arvotut Intersport -lahjakortit voittivat:

Janika Kirjavainen, Helsinki

Risto Aaltonen, Hollola

Hanna Lankinen, Helsinki

- voittajille on ilmoitettu (noutavat Tiiristuvalta tai lähetetään)

Talkoolaisia kaikkiaan 68 hlöä - Heinsuo, Tiiristupa, Työtjärvi, latuviitoitus

Talkoolaisille pieneksi kiitokseksi arvottiin tavarapalkintoja, onni suosi seuraavia:

Fjällräven Kånken -reppu	Ritva Lääveri	Heinsuo/kahvio
Fjällräven Kånken -reppu	Terhi Koivisto	Tiiristupa/mehukioski
Fjällräven Trail -reppu	Erkki Riihinen	Heinsuo/ EA-päällikkö ja hiihtopiste
Intersport -lahjakortti	Aino Reimari	Heinsuo/keppihevospiste
Halti -hiihto-/juoksuhanikat	Lissu Rantala	Heinsuo/järjestyksenvalvoja ja ilmopiste
Jättikokoinen kylpypyyhe	Timo A Järvinen	Tiiristupa/laturetkipiste
Urheilujuomapullo+geelit	Ellinoora Backman	Heinsuo/Änkkärihahmo
Urheilujuomapullo+geelit	Pekka Koivuaho	Heinsuo/kuulutus
Fjällräven -pipo	Jouko Siren	Heinsuo/VPK paloauto
Fjällräven -pipo	Martti Nokelainen	Heinsuo/lumikenkäpiste
Lumikenkäilykirja	Merja Merehinen	Heinsuo/ilmoittautumis- ja infopiste
Suomen Latu -buffi	Airi Suni	Työtjärvi/laturetkipiste
Suomen Latu -buffi	Seppo Niemi	Heinsuo/nuotiopiste
Suomen Latu -buffi	Tuija Viljanen	Heinsuo/jättiritsapiste
Suomen Latu -buffi	Seija Rantanen	Heinsuo/lumiukkopiste
Tiirismaan Latu -retkimuki	Sanni Hirn	Heinsuo/keppihevospiste
Tiirismaan Latu -retkimuki	Tuovi Salonen	Heinsuo/makkaragrillipiste

Palkinnot on noudettavissa Tiiristuvalta aukioloaikoina (la+su 10-15 tai hiihtolomaviikoilla).

Kiitos kaikille vapaaehtoistyössä mukana olleille!

Angry Birds koko perheen talviseikkailu

Änkkäri-pisteessä arvottiin pikapalkintoja, jotka annettiin suoraan ilmoittautuneille.

*Pääpalkinnon * ison änkkäripehmolelun voitti: **Helmi Mursula.**
Hänelle on ilmoitettu voitosta.

Täältä löytyy kuvia: <https://adobe.ly/2GMTIDQ>

kuvat: Sampsa Sulonen/Suomen Latu – myös etu- ja takakansi sekä sivu3

TIIRISMAAN LATU

Naapurimaan taikaa etsimässä

Lapin reissua suunniteltaessa bongasimme netin ihmeellisestä maailmasta Norjan Senja-saaren. Siltä istumalta päätimme suunnata tämän vuoden vaelluksen naapurin vehreämmille tunturimaisemille. Vaellusta suunniteltaessa yritimme monen sähköpostin verran saada yhteyttä naapuriin, josko olisimme saaneet kartan ennakkoon. Yritimme myös tiedustella, onko Senjan saarella kyyditysmahdollisuutta reitin toiseen päähän, jotta voisimme tehdä yhtenäisen vaelluksen saaren pohjoisosista etelään. Olimme lukeneet, että saaren läpi kulkee vaellusreitti, joka oli pituudeltaan reilut 70 km. Posteihimme vastattiin huonosti, ja jouduimme lähtemään Suomesta Norjaan päin ilman karttaa alueesta. Onneksi netistä löytyy Norjasta suhteellisen hyvä maastokartta, joita tulostelimmekin ja tutkailimme kiinnostuneina.

Lähtöaamu valkeni, ja vihdoinkin kaksi innokasta Lappiin rakastunutta likkaa pääsi Etelä-Suomesta matkaan. Auto oli täynnä tavaraa, rinkkaa, evästä, kassia ja nyssäkkää, kun lähdimme aamu seitsemältä Lahdesta pohjoista kohti. Suunnitelmissa oli ajaa Haaparantaan asti, jossa olisi pidempi tauko outlet - myymälöihin tutustumisen muodossa. Hyvien eväiden, hyvän musiikin ja loistavan seuran ansiosta matka joutui nopeasti. Haaparannasta ei tarttunut mitään mukaan, vaikka toiveet olivat suuret. Jatkoimme matkaa Abiskoon saakka, jossa oli tarkoitus yöpyä. Abiskossa olimme puoli yhdeksän aikaan illalla. Uni maistui hyvin paikallisessa hostelssissa tuulen tuivertaessa ja ilman ollessa juuri ja juuri plussan puolella.

Aamulla maltoimme ihastella Abiskojoen hienoja kallioita Kungsledenin polun varrella.

Jatkoimme innoissamme Norjan puolelle ja kohti Senjan saarta, jonne menee silta Finnsnessistä. Senja on Norjan rannikon toiseksi suurin saari Lofoottien ja Tromssan välissä. Senja kuuluu Tromssan lääniin. Paikalliselta leirintäalueelta saimme ostettua maastokartan

saaresta. Jotta olisimme päässeet saaren toiseen päähän, niin olisimme joutuneet käyttämään useampaa paikallisbussia. Kyytipalveluita ei löytynyt. Päätimme kuitenkin käyttää omaa autoa ja jouduimme tekemään uudenlaisia reittisuunnitelmia. Suuntasimme ensimmäiseksi Ånderdaleniin kansallispuiston alueelle saaren lounaisosiin kahden yön reissua varten. Karttaan oli merkattu merkatut polut ja polut, joita ei ole merkattu maastoon.

Ensimmäisen päivän aikana kävelimme n. kuuden kilometrin verran ja saimme yllätyksemme huomata, että kartasta puuttuivat nuotiopaikkoja sekä uuden karhea autiotupa Åndervattnetin rannalla.

Autiotuvassa oli saksalainen mies kahden aikuisen pojan kanssa, ja totesimme, että menemme ilomielin teltaan nukkumaan. Iltasella teltassa teimme seuraavan päivän reittisuunnitelmaa karttaa tutkaillen. Seuraava aamu valkeni selkeänä ja kirkkaana. Aurinkokin hieman näyttäytyi, vaikka päivä oli suurimmaksi osaksi pilvinen, mutta kirkas. Pysyimme merkatulla reitillä osan matkaa ja jatkoimme sitten matkaa tunturiin tavoitteena päästä ihaillemaan puutonta tunturia ja mahtavia maisemia. Toisena päivänä kartan korkeuskäyrien ero meidän suomalaisten karttojen käyriin verrattuna vasta kirkastui toden teolla - meillä korkeuskäyrät ovat 5 m ja Norjassa korkeuskäyrät ovat 20 m. Jaloissa tuntui oikein kunnolla, kun nousimme tunturiin rinkkojemme kanssa. Talsimme tunturia ylös, alas ja vinosti sivuttain useasti taukoja pidellen ja maisemia ihailen. Kun sitä istui rinkan päällä kädessä pala kuivalihaa ja edessä silmiä hivelevän kaunis, karu ja kivikkoinen tunturimaisema, niin kyllä siinä etelän ruuhkavuosien kiireet ja stressi pyyhkiytyvät mielestä tuulen hiljaa suhistessa korvissa. Päivän aikana teimme matkaa reilut 7 tuntia. Teltalle löysimme tunturista aivan ihanan paikan pienen lammen rannalta mahtavin näkymin varustettuna. Illalla jalkojen palauttelua todella kylmässä lampivedessä teki hyvää, samoin kuin ruoka ja letut minttukaakaota unohtamatta. Kolmantena päivän etsimme omia polkuja tunturista alas takaisin autolle. Kokonaisuudessa matkaa kertyi 25-30 kilometriä, fiilistä ja nautintoa sitäkin enemmän. Kansallispuiston alueella suoalueilla oli suhteellisen hyvin vaatimattomia pitkospuita. Pitkospuita olisi voinut olla enemmänkin, sillä märillä kohdilla oli todella märkää, eikä näin ollen katkeilleet yksilankkuiset pitkospuut olleet aina toimivia.

Autolle palattuamme suuntasimme rannikolle menevälle tielle, jossa oli, netissäkin mainostettuja, maisemapaikkoja. Bergsbotnin näköalapaikalla ihastelimme Okshornan huippuja, jotka olivat meidän tuntureihin verrattuna hyvin teräväkärkisiä. Päädyimme pieneen kalastajakylään Steinfjordiin, jossa yövyimme viihtyisässä kalanjalostamon tiloihin perustetussa hostelssissa. Olimme hostelssin ainoat asiakkaat, joten saimme nauttia suihkusta ja retkiruuistamme kaikessa rauhassa. Seuraavana päivänä pysähdyimme ensimmäiseksi Ersfjordin kivisille kallioille ihastelemaan maisemia. Tungenest kallioilta oli pieni automatka ihanalle Ersfjordin lahteen, jossa oli mahtava hiekkabiitsi sekä kultainen vessa, joka oli maksanut kuulemma maksanut 3,5 milj. Norjan kruunua. Olisihan tuolle rahalle ollut käyttöä muuallakin, ainakin paikallisten mukaan.

Seuraavaksi suuntasimme auton Fjodgårdin kylään, josta lähdimme huiputtamaan Seglaa. Se on 639 metriä korkea, ja sen toinen puoli on aivan piikkisuora mereen saakka. Seglalle meni hyvin merkitty polku, ja huipulle menijöitä ja tulijoita oli useampi. Meidän kiivetessä ylöspäin vastaan tuli kaksi suomalaista nuorta miestä, jotka kehuivat huipun maisemia. Aika nopeasti polku alkoi jyrkkenemään ja kivikko lisääntyi. Reilun 300 m. korkeudessa tulimme tunturien väliselle harjanteelle, josta avautui maisema merelle. Siitä matka jatkui jyrkkänä tunturiseinämänä ylöspäin, jossa välillä oli hyvä ottaa käsillä tukea maasta ja kivistä. 415 metrin korkeudella Johannan korkeusmittari tuli täyteen, ja hän jäi ihastelemaan aivan mahtavia maisemia kaikessa rauhassa. Hanna jatkoi matkaa, ja lyöttäytyi kahden norjalaisen ja yhden ruotsalaisen huiputtajan seuraan.

Seglan huipulla oli isoja kivenmurikoita, joissa on otettu mm. maisemakuvia esitteisiin. Siinä henkilöt makaavat ison kiven päällä niin, että pää on kiven yli suoraan suoran seinämän ulkopuolella - alhaalla pelkkää merta.

Ihan samanlaiseen suoritukseen Hanna ei pystynyt. Istuminen kivellä onnistui juuri ja juuri norjalaisnaisen pitäessä jalasta kiinni. Näkymä huipulta oli aivan mahtava. Tunturien huippuja ja merta silmien kantamattomiin.

Seglan huipulta alas tuleminen oli joutuisampaa kuin ylös meneminen. Paikalliset ohjeisti, että on tärkeää tulla alas yhtenä ryhmänä, jos kiviä lähtee vyörymään, niin on helpompi varoittaa muita.

Seglan huiputuksen tunnelmissa aloitimme suunnittelemaan seuraava rikkareissua. Hieman tulevien päivien säätiedotus hieman mietitytti, koska oli luvassa sadetta ja tuulta, joten piti pohtia millainen sää tunturissa on, ja kuinka alhaalla pilvet ovat. Päätimme lähteä kahden yön vaellukselle tunturiin siitä huolimatta. Suunnittelimme rengasreitit, jolloin näkisimme uusia maisemia koko ajan. Laitoimme auton parkkiin ja pakkasimme rinkkaan lisää sapuskaa ja lähdimme matkaa. Vaelsimme merkattua polkua pitkin kohti karttaan merkittyä autiotupaa. Kävelimme reilut 6 kilometriä ja pääsimme autiotuvalle. Autiotupa oli koivikon keskellä. Huoltotoimenpiteet olivat olleet hieman puutteellisia. Sen verran epäviihtyisä autiotupa oli, että päätimme jatkaa vielä tovin ja etsiä parempaan paikan teltalle joen varrelta. Jaloissa alkoi matka painaa ja ilta hämärtyä.

Löysimme pehmeän sammalikon puron varrelta ja pystytimme leirin. Tuuli alkoi nousta, joten kiinnitimme teltan huolellisesti maahan ja puihin. Illalla teltassa tuulta kuunnellessa päätimme, että aamulla tehdään tilanearviointi jatkoon suhteen. Aamu valkeni kuitenkin kirkkaana, ja tuuli oli tyyntynyt.

Jatkoimme suunnitelmamme mukaisesti eteenpäin. Tavoitteena oli lähteä karttaan merkittyä polkua, jota ei oltu maastoon merkattu. Matkamme kulki Istindan Jiekhagaisa reunamia pitkin Mihkkalvarrin ylitse toiselle puolelle, josta merkattu reitti jatkui takaisin autolle. Joenylitys ennen tunturiin nousua oli monenmoisten kivien yli tasapainoilua ja taiteilua. Pääsimme kuivin jaloin ja jatkoimme sitkeästi tunturia kohti jyrkkää hiekkaista rinnettä ylöspäin. Karttaa ja maastoa tutkiessamme yritimme löytää mahdollisimman loivan rinteiden nousua varten, mutta sekin oli todella jyrkkä. Useita kertoja piti kiskoa itseä ylös tunturikoivuista

vetämällä. Sitkeästi edettiin ja päästiin kuin päästiinkin tunturiin ja pikkuhiljaa nousu alkoi loivenemaan ja tunturin ylitys alkamaan. Tunturin ylittäessä nousimme ja laskimme useampaan kertaan. Hieman suunnistaessa reitti vei oikealle, mutta onneksi pääsimme kartalle ja korjasimme tilanteen.

Karttaan oli merkattu, että tunturin yli menee polku, mutta tätä polkua emme ikinä löytäneet. Suunnistaessa huomasi myös, että lampia oli tunturissa enemmän kuin kartassa. Ne olivat sen verran suuria, että ei ne pelkkiä sulamisvesiä olleet. Etenimme yhä korkeammalle kivikkojen poikki ja veden tekemiä rännejä pitkin. Päivän aikana tuuli alkoi yltyä, ja tauolla tuuli melkein vei haitarimakuualustan, kun emme hoksanneet laittaa painoa päälle. Tuuli oli puuskittaista, mutta ei tuntunut vielä liian kovalta, kunnes kiipesimme ylemmäksi kiviränniä pitkin tunturilammen luokse. Silloin meinasi tuuli temmata mukaansa. Olimme tuulitunnelin suulla. Ensin istuskelimme rinkkojemme kanssa ja pohdimme mitä teemme. Liikkeelle oli pakko lähteä, koska meille olisi tullut kylmä ja tuulitunneliin oli vaarallista jäädä. Tuuli oli todella kovaa ja puuskittaista.

Lammen toiselta puolelta aloitimme laskeutuminen kohti tunturien välistä solaa. Laskeutuminen oli jyrkkää ja kivikkoista sekä vaati keskittymistä ja tarkkaavuutta. Onneksi molemmilla oli sauvat matkassa. Mitä alemmas pääsimme sitä parempi oli varvikossa kulkea. Varvikossa nautimme lakkoja suoraan mättäältä suuhun. Alas päästyä alkoi sataa. Päätimme jatkaa hieman eteenpäin ja etsiä hyvän teltpaikan. Sade ja tuuli yltyivät iltaa kohden. Jäimme 3 km:n päähän parkkipaikasta, joen varteen yöksi. Sinä yönä ei tullut juurikaan nukuttua. Tuuli ja satoi todella kovaa koko yön. Teltan narujen ja kulmien päälle laitoimme kivet, jotta teltta ei lähtisi tuulen mukaan. Silti piti pari kertaa yön aikana tarkistaa absidi, että kaikki on kunnossa. Aamu valkeni sateisena. Yöllä oli satanut niin paljon, että joen veden pinta oli noussut. Joet ja purot tulvivat sekä suon mättäät olivat veden peitossa. Yhden joenylityksen jouduimme tekemään, jossa vesi yletti haaroihin saakka. Vesi virtasi todella kovaa vauhtia ja meinasi viedä mukanaan. Suolle ei oltu tehty yhtään pitkospuuta, vaikka tarvetta olisi ollut melkein koko matkalle. Autolle tullessamme olimme läpimärkiä.

Päätimme jatkaa matkaa Bothhamniin, josta menee autolautta mantereelle lähelle Tromssaa. Autolautalta näimme sukellusveneeseen, joka oli noussut pintaan lähelle laivareittiä. Ilma oli pilvinen ja sateinen ja jatkoimme matkaa Tromssan kautta Kilpisjärvelle. Tromssassa söimme Euroopan pohjoisimmassa Burger Kingissä hampurilaiset hyvällä ruokahalulla.

Yövyimme Kilpisjärvellä. Seuraava päivä valkeni aurinkoisena. Kiipesimme reissun päätteeksi Saanalle samalla ihailen Saanan ”100 kasvia” luontopolkua, jotka oli tehty Suomi 100 vuotta-juhlavuoden kunniaksi. Vaelluksemme sai hienon lopun - Saanan huiputuksen. Olimme Saanalla käyneet kaksi vuotta sitten, mutta silloin näimme pelkkää pilveä :).

Ensi vuonna Kaldoaivi. Täältä tullaan! (kuvat Hanna K)

Kiisa 1/2018

Julkaisija: Tiirismaan Latu ry www.tiirismaanlatu.fi
email: tiirismaan.latu@gmail.com

Toimitussihteeri: Reino Koho **email: reino.koho@pp.phnet.fi**

Kirjapaino: M&P Paino Oy, Lahti

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava Kiisa ilmestyy toukokuussa 2018

Aineistot lehteen jätettävä 30.4.2018 mennessä toimitussihteerille.

email: kiisa.tiirismaa@gmail.com

Posti Green

email:tiirismaan.latu@gmail.com

www.tiirismaanlatu.fi

